

løsning af det samme regionale eller sektorale problem.

B. For randområderne skal der snarest udarbejdes en passende ordning efter lignende principper som for centralområderne, men med hensyntagen til de særlige problemer i de enkelte randområder.

Spørgsmål 19:

Under henvisning til det ved skrivelse af 1. d. m. fremsendte telegram fra ambassaden i London vedr. underhusets debat om den engelske tiltrædelseslov spørges: hvilke spørgsmål er det, der kræves genforhandlet af henholdsvis flertallet og mindretallet inden for labour-partiet?

Svar:

Den mest udførlige fremstilling af det britiske arbejderpartis stillingtagen til EF og spørgsmålet om genforhandling af tiltrædelsesgrundlaget fremkom under debatten i underhuset i slutningen af oktober 1971 om britisk tilslutning til EF. Flv. premierminister Wilson og ordførere for arbejderpartiet har under senere debatter adskillige gange henvist til de dengang fremsatte udtalelser om eventuel genforhandling.

Debatten er gengivet i en indberetning fra ambassaden i London (ikke optrykt her).

Spørgsmål 20:

I tilknytning til ministeriets skrivelse af 26. juli d. å. anmoder udvalget ministeren om nærmere oplysninger om Islands forhandlingssituation i den sidste fase af forhandlingerne.

Svar:

Islands forhandlinger blev i den sidste fase vanskeliggjort ved den islandske beslutning om at ville udvide fiskeriterritoriet til 50 sømil. EF har herefter forbeholdt sig ret til at undlade at iværksætte toldbegunstigelserne på fiskeriprodukterne, medmindre der findes en for landene i det udvidede EF og Island tilfredsstillende løsning på de vanskeligheder, som udvidelsen af fiskerigrænsen kan medføre.

Fra Islands side har man anført, at der på grund af EF's forbehold hersker stor uvished om aftalens gennemførelse. Island har protesteret mod, at handelsbegunstigelser er blevet forbundet med spørgsmålet om fiskeri-

rettigheder. I en særlig erklæring, der blev overrakt EF i forbindelse med undertegnelsen af aftalerne, har Island meddelt EF, at Island forbeholder sig ret til at undlade at ratificere aftalen, dersom EF vil benytte sig af sit forbehold.

Spørgsmål 21:

I Ekstra Bladet for den 29. f. m. fandtes en artikel „Tyskerne køber nu de danske feriekyster“.

I den anledning spørges, om der i den gældende lovgivning — zonenloven, jordlovgivningen m. m. — er tilstrækkelig beskyttelse mod en udvikling som den i den pågældende artikel skildrede.

Svar:

EF-traktaterne indeholder ikke selvstændige regler vedrørende adgangen til at erhverve jord eller anden fast ejendom i medlemslandene.

Den ret, som en statsborger eller et selskab i et medlemsland måtte have til at erhverve fast ejendom i et andet medlemsland, hænger sammen med andre bestemmelser i traktaterne. Her er reglerne om bevægelighed for arbejdskraft og etableringsret af betydning.

Reglerne for fri bevægelighed for arbejdskraft fastslår, at lønmodtagere, som er statsborgere i et medlemsland, og som tager arbejde i et andet medlemsland, skal have samme adgang til at opnå nødvendig bolig som dette lands statsborgere, herunder også til at købe fast ejendom for at bo på denne.

Reglerne om etableringsret medfører, at der skal gives personer og selskaber fra andre medlemslande principielt samme behandling som etableringslandets egne statsborgere og selskaber ved nedsættelse som selvstændig erhvervsdrivende og ved oprettelse af dansk selskab eller dansk filial af et udenlandsk selskab, altså også til at købe fast ejendom i forbindelse med erhvervet. Kravet om lige behandling gælder alene ved etablering i de erhverv, som er omfattet af etableringsdirektiver. Herom henvises til forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, tillæg 2, pg. 475 ff.

Der findes ingen regler om, at EF-borgere skal have ret til at købe et sommerhus eller en fritidsgrund til privat brug i et andet medlemsland.